

WYTRZYMAŁOŚĆ MATERIAŁÓW I KONSTRUKCJI II LİK - SEMESTR LETNI

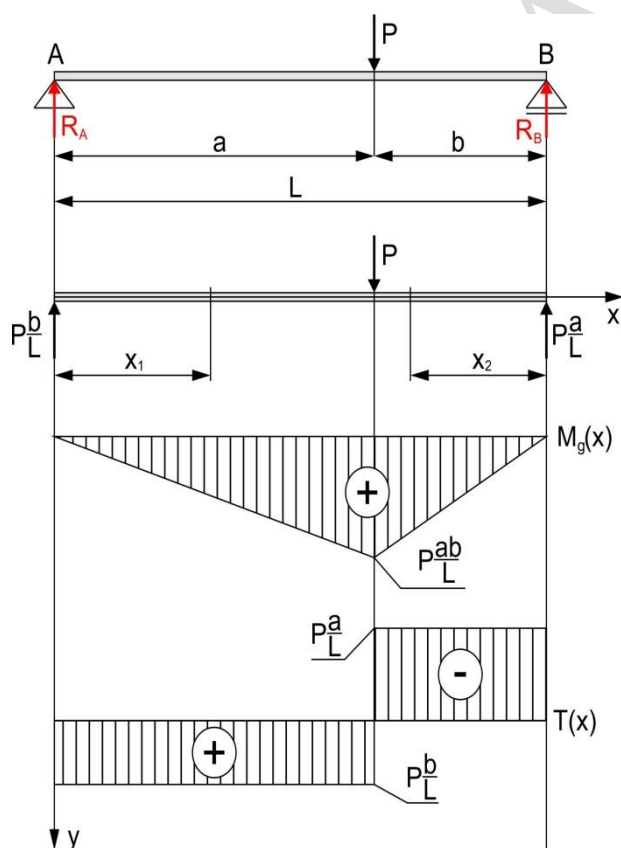
ROZDZIAŁ IX – ZGINANIE

2) Wykresy momentów gnących i sił tnących.

Wzajemną zależność pomiędzy wartościami sił tnących i momentów gnących opisuje równanie (6):

$$T = \frac{dM_g}{dx}$$

Przykłady elementarne:

Reakcje więzów:

$$\sum M_A = 0 \rightarrow R_B \cdot L = P \cdot a \rightarrow R_B = P \frac{a}{L}$$

$$\sum M_B = 0 \rightarrow R_A \cdot L = P \cdot b \rightarrow R_A = P \frac{b}{L}$$

$$0 \leq x_1 \leq a$$

$$M_{gx_1} = P \frac{b}{L} \cdot x_1$$

$$M_{gx_1|_{x_1=0}} = 0; \quad M_{gx_1|_{x_1=a}} = P \frac{a \cdot b}{L}$$

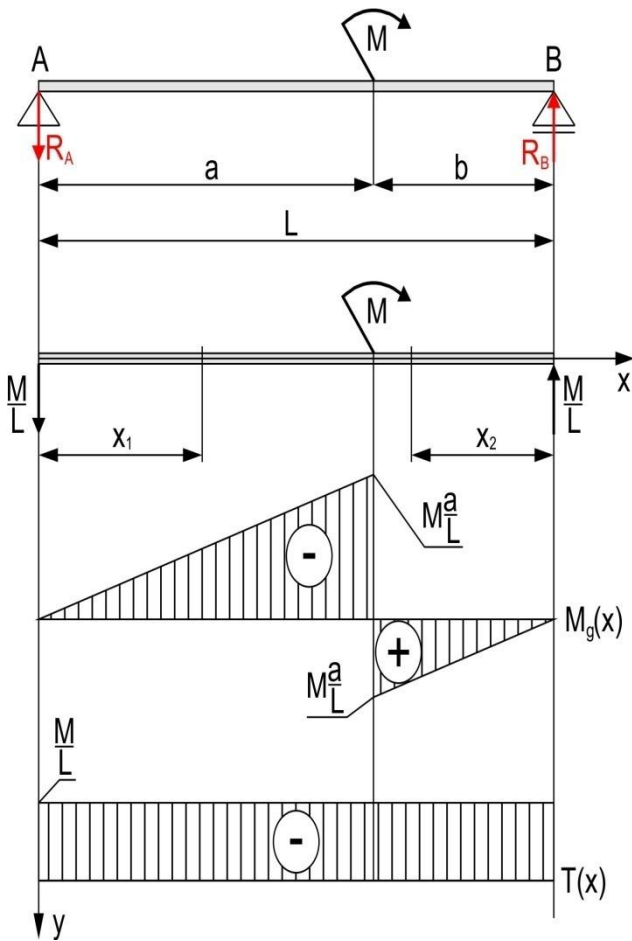
$$T_{x_1} = P \frac{b}{L} = \text{const.}$$

$$0 \leq x_2 \leq b$$

$$M_{gx_2} = P \frac{a}{L} \cdot x_2$$

$$M_{gx_2|_{x_2=0}} = 0; \quad M_{gx_2|_{x_2=b}} = P \frac{a \cdot b}{L}$$

$$T_{x_2} = P \frac{a}{L} = \text{const.}$$

Reakcje więzów:

$$\sum M_A = 0 \rightarrow R_B \cdot L = M \rightarrow R_B = \frac{M}{L}$$

$$\sum M_B = 0 \rightarrow R_A \cdot L = M \rightarrow R_A = \frac{M}{L}$$

$$0 \leq x_1 \leq a$$

$$M_{gx_1} = -\frac{M}{L} \cdot x_1$$

$$M_{gx_1}|_{x_1=0} = 0; \quad M_{gx_1}|_{x_1=a} = -M \frac{a}{L}$$

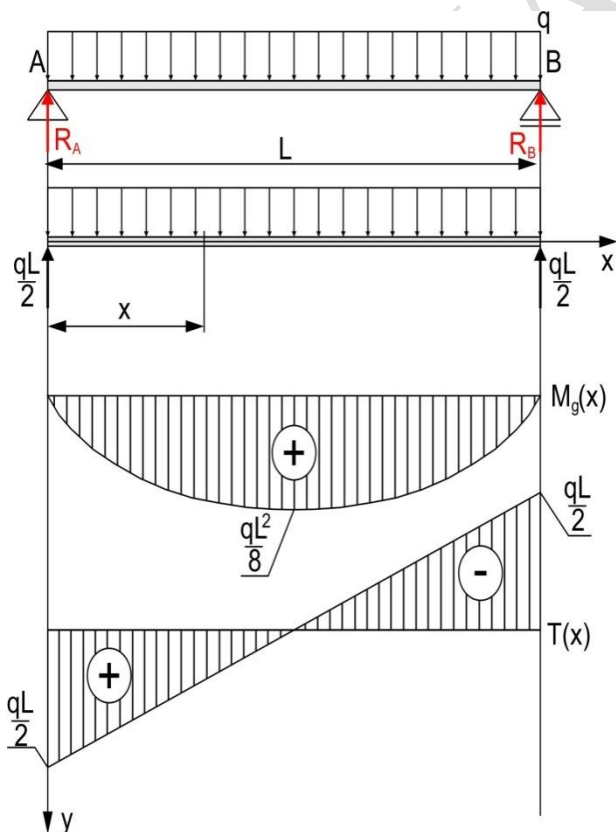
$$T_{x_1} = -\frac{M}{L} = \text{const.}$$

$$0 \leq x_2 \leq b$$

$$M_{gx_2} = \frac{M}{L} \cdot x_2$$

$$M_{gx_2}|_{x_2=0} = 0; \quad M_{gx_2}|_{x_2=b} = M \frac{b}{L}$$

$$T_{x_2} = -\frac{M}{L} = \text{const.}$$

Reakcje więzów:

$$R_A = R_B = \frac{1}{2} qL$$

$$0 \leq x \leq L$$

$$M_{gx} = \frac{qL}{2} \cdot x - \frac{1}{2} q \cdot x^2$$

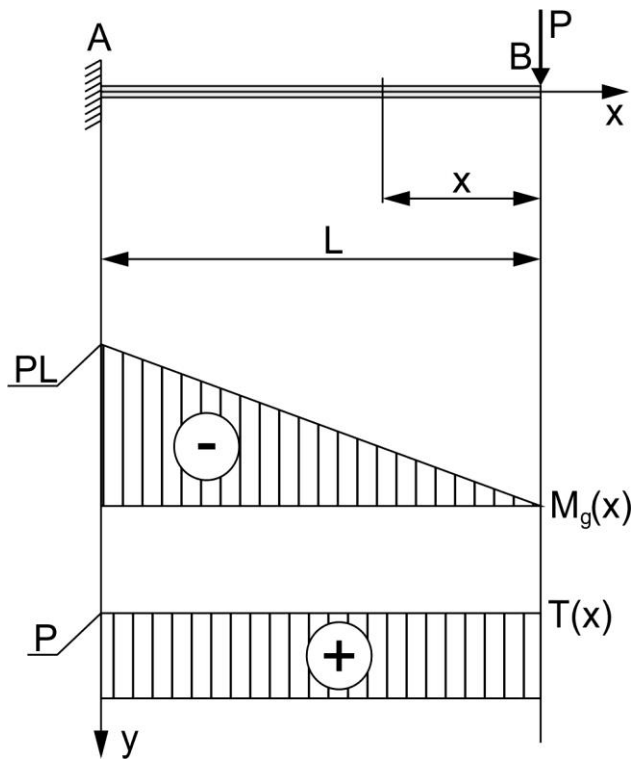
$$M_{gx}|_{x=0} = 0; \quad M_{gx}|_{x=L} = 0$$

$$T_x = \frac{1}{2} qL - qx$$

$$T_x|_{x=0} = \frac{1}{2} qL; \quad T_x|_{x=L} = -\frac{1}{2} qL$$

$$\frac{1}{2} qL - qx_0 = 0 \rightarrow x_0 = \frac{1}{2} L$$

$$M_{gx}|_{x=\frac{1}{2}L} = \frac{qL^2}{4} - \frac{qL^2}{8} = \frac{qL^2}{8}$$

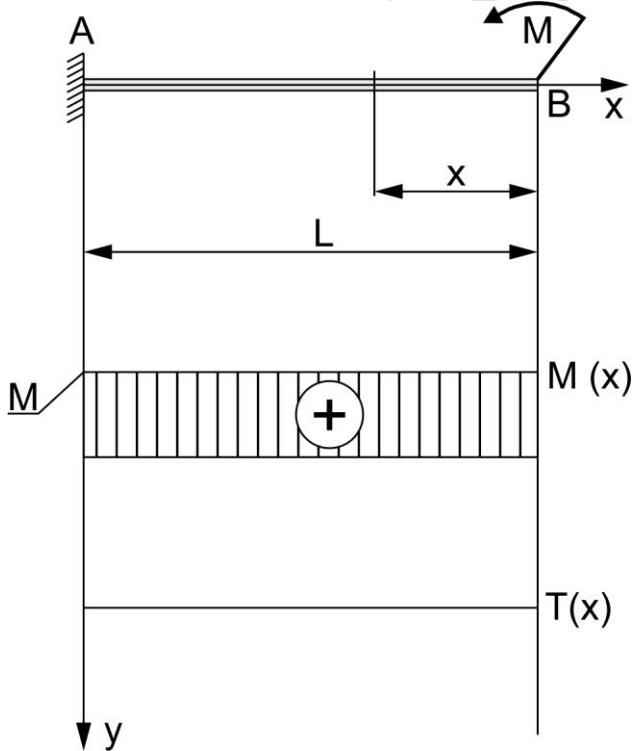
$$0 \leq x \leq L$$

$$M_{gx} = -P \cdot x$$

$$M_{gx}|_{x=0} = 0$$

$$M_{gx}|_{x=L} = -PL$$

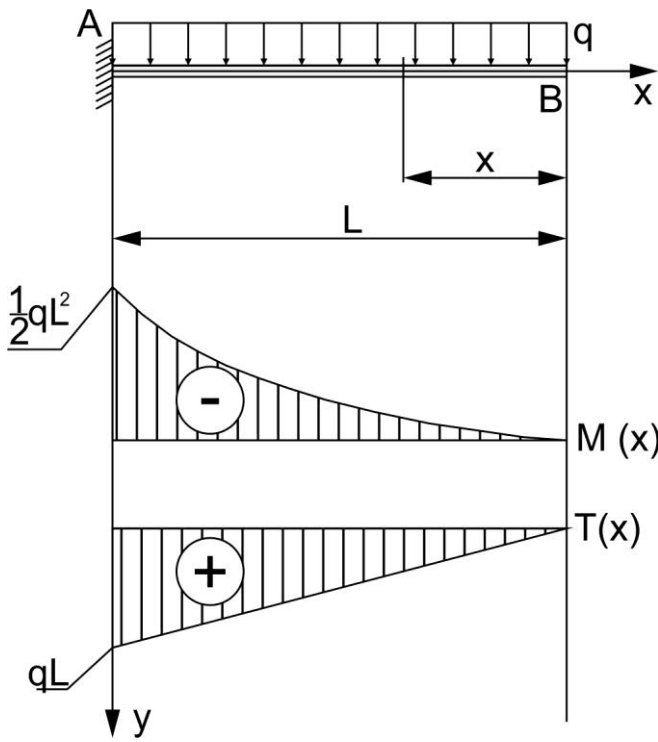
$$T_x = P = \text{const.}$$

$$0 \leq x \leq L$$

$$M_{gx} = M = \text{const.}$$

$$T_x = 0$$

$$0 \leq x \leq L$$

$$M_{gx} = -\frac{1}{2}qx^2$$

$$M_{gx}|_{x=0} = 0$$

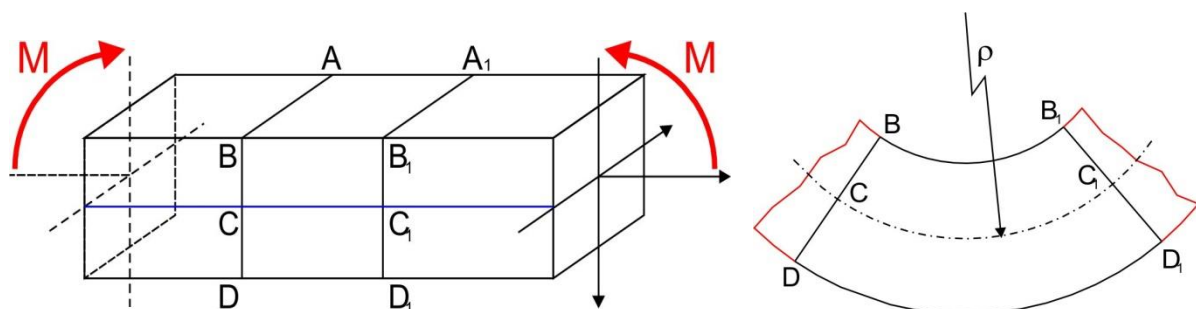
$$M_{gx}|_{x=L} = -\frac{1}{2}qL^2$$

$$T_x = qx$$

$$T_x|_{x=0} = 0 ; T_x|_{x=L} = qL$$

2) Czyste zginanie – analiza naprężeń i odkształceń.

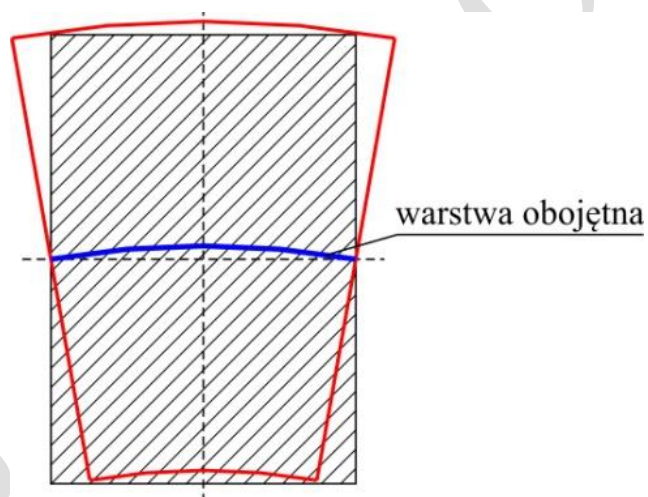
Rozpatrujemy pręt prosty, o przekroju prostokątnym, poddany czystemu zginaniu.

W przypadku czystego zginania $\rho = \text{const}$.

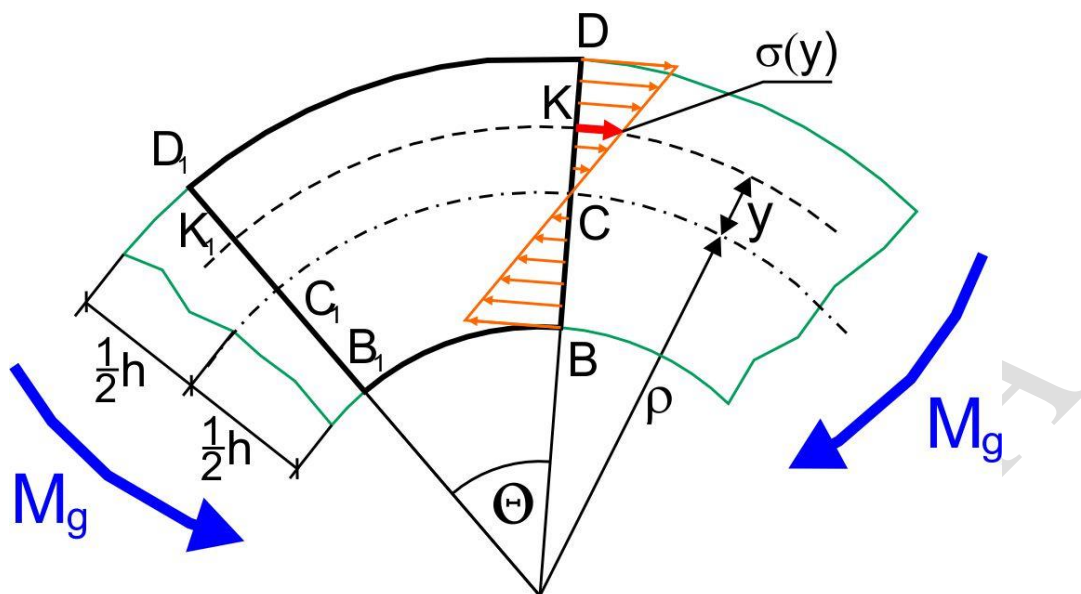
Obowiązuje hipoteza płaskich przekrojów.

Włókna DD_1 ulegają wydłużeniu, włókna BB_1 skróceniu. Włókna CC_1 nie zmieniają swojej długości.

Włókna położone w poziomej płaszczyźnie symetrii xz nie ulegają ani wydłużeniu, ani skróceniu, a zatem naprężenia w tych włóknach są równe zero. Powierzchnię utworzoną z tych włókien nazywamy warstwą obojętną. Krawędź przecięcia się warstwy obojętnej z płaszczyzną przekroju poprzecznego pręta zginanego, nazywamy osią obojętną tego przekroju.

Rozpatrujemy wyodrębniony myślowo fragment pręta poddanego czystemu zgięciu.

Włókno CC_1 należy do warstwy obojętnej, zatem jego długość po odkształceniu nie uległa zmianie i wynosi:

$$CC_1 = \rho \cdot \theta$$

Włókno KK_1 przed odkształceniem miało długość równą CC_1 , natomiast po odkształceniu:

$$KK_1 = (\rho + y) \cdot \theta$$

Wydłużenie względne włókna wynosi:

$$\varepsilon = \frac{KK_1 - CC_1}{CC_1} = \frac{(\rho + y) \cdot \theta - \rho \cdot \theta}{\rho \cdot \theta} = \frac{y}{\rho} \quad (7)$$

Zgodnie z prawem Hooke'a, włókno to rozciągane jest naprężeniem:

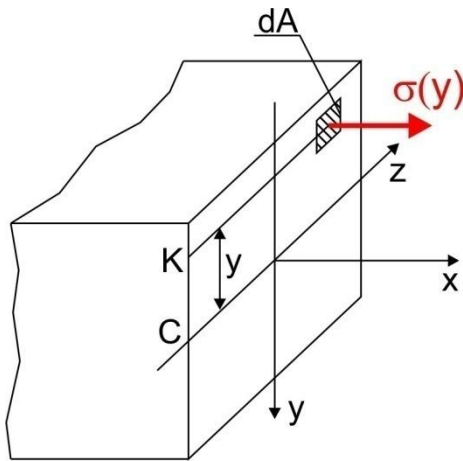
$$\sigma_y = \varepsilon \cdot E$$

Zatem:

$$\sigma_y = \frac{y}{\rho} \cdot E \quad (8)$$

Promień krzywizny ρ jest stały, zatem naprężenia w poszczególnych punktach przekroju pręta zginanego zmieniają się proporcjonalnie do odległości tych punktów od osi obojętnej.

Naprężenia te muszą zapewniać równowagę statyczną rozpatrywanej części pręta:

Siła elementarna wynosi: $dP = \sigma(y)dA$

Po podstawieniu zależności (8):

$$dP = \frac{y}{\rho} \cdot E \cdot dA \quad (9)$$

Z warunku równowagi statycznej wynika, że suma sił elementarnych w całym przekroju pręta wynosi 0:

$$\int_A dP = 0 \rightarrow \int_A \frac{y}{\rho} \cdot E \cdot dA = \frac{E}{\rho} \int_A y \cdot dA = 0 \quad (10)$$

Ponieważ E i ρ są różne od zera, równanie (10) spełnione jest gdy:

$$\int_A y \cdot dA = 0,$$

A zatem kiedy moment statyczny pola przekroju względem osi obojętnej jest równy zero.

Oznacza to, że oś obojętka musi pokrywać się z osią centralną przekroju, a zatem warstwa obojętka przechodzi przez środki ciężkości przekrojów poprzecznych pręta.

Uwaga!

Ze względu na małe odkształcenia, przyjmuje się, że oś obojętka jest prostą, a warstwa obojętka – powierzchnią walcową.

Moment elementarnej siły dP względem osi obojętnej wynosi:

$$dM = dP \cdot y \quad (11)$$

Z warunku równowagi momentów dla rozpatrywanej części pręta wynika:

$$M_g = \int_A dM = \int_A dP \cdot y = \int_A \frac{y}{\rho} \cdot E \cdot y \cdot dA = \frac{E}{\rho} \int_A y^2 \cdot dA = \frac{E}{\rho} \cdot J_Z \quad (12)$$

Równanie (12) można zapisać w postaci:

$$\frac{1}{\rho} = \frac{M_g}{E \cdot J_Z} \quad (13)$$

Z równania (8) otrzymujemy:

$$\frac{1}{\rho} = \frac{\sigma_y}{E \cdot y} \quad (14)$$

Porównując związki (13) i (14) otrzymujemy:

$$\frac{M_g}{E \cdot J_z} = \frac{\sigma_y}{E \cdot y} \quad (15)$$

Stąd:

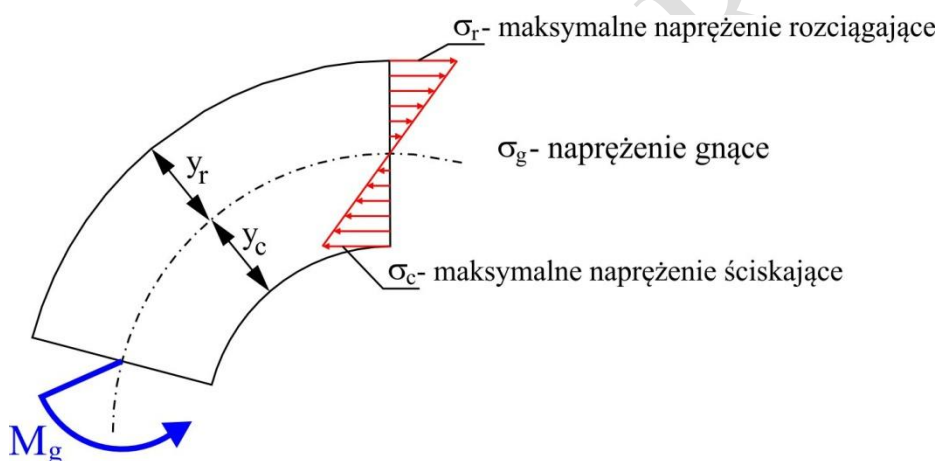
$$\sigma_y = \frac{M_g}{J_z} \cdot y \quad (16)$$

Powyższa formuła pozwala wyznaczyć wartość naprężenia normalnego w dowolnym punkcie przekroju poprzecznego pręta zginanego, w funkcji obciążenia.

Z wyrażenia (16) wynika, że największe wartości przyjmują naprężenia w włóknach najbardziej oddalonych od osi obojętnej.

Jeżeli odległości skrajnych włókien ściskanych i rozciąganych od osi obojętnej są równe, to wartości największych naprężeń rozciągających i ściskających są równe. Dla uproszczenia nazywamy je **naprężeniami gnącymi**.

Wprowadzamy następujące oznaczenia:

Jeżeli $y_r = y_c = y_{max}$, to: $\sigma_{max} = \sigma_r = |\sigma_c| = M_g \frac{y_{max}}{J_z}$

$W_z = \frac{J_z}{y_{max}}$ - wskaźnik wytrzymałości przekroju na zginanie

Zatem:

$$\sigma_g = \frac{M_g}{W_z}$$

W tym przypadku warunek wytrzymałościowy przyjmuje postać:

$$\sigma_g = \frac{M_g}{W_z} \leq k_g \quad ; \quad k_g - \text{wytrzymałość dopuszczalna na zginanie}$$

Jeżeli $y_r \neq y_c$, to:

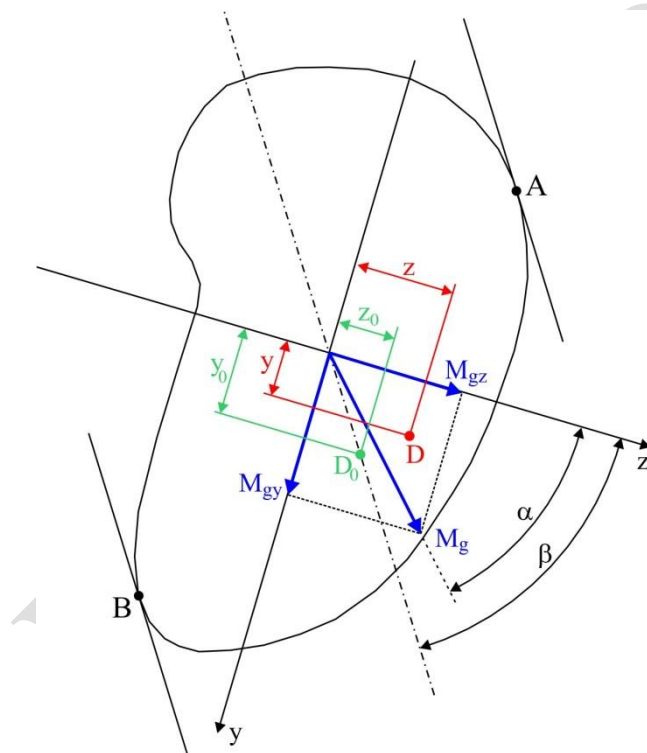
$$\sigma_r = M_g \frac{y_r}{J_z} ; W_{zr} = \frac{J_z}{y_r} ; \sigma_r = \frac{M_g}{W_{zr}} \leq k_r - \text{dla włókien rozciąganych}$$

$$\sigma_c = M_g \frac{y_c}{J_z} ; W_{zc} = \frac{J_z}{y_c} ; \sigma_c = \frac{M_g}{W_{zc}} \leq k_c - \text{dla włókien ściskanych}$$

3) Zginanie ukośne.

Zginanie nazywamy ukośnym, jeżeli kierunek wektora momentu gnącego nie pokrywa się z kierunkiem jednej z głównych centralnych osi bezwładności przekroju.

Rozpatrujemy dowolny przekrój pręta obciążonego momentem gnącym M_g , którego kierunek względem układu osi głównych centralnych określony jest kątem α .

Wektor momentu gnącego można rozłożyć na dwie składowe:

$$M_{gy} = M_g \cdot \sin \alpha \quad (17)$$

$$M_{gz} = M_g \cdot \cos \alpha$$

Naprężenie normalne w punkcie $D(y, z)$ można wyznaczyć jako sumę naprężeń spowodowanych dwoma zginaniami prostymi, których superpozycja stanowi zginanie ukośne.

$$\sigma_D = M_{gy} \frac{z}{J_y} + M_{gz} \frac{y}{J_z} \quad (18)$$

Uwzględniając zależność (17):

$$\sigma_D = M_g \left(\frac{z \cdot \sin \alpha}{J_y} + \frac{y \cdot \cos \alpha}{J_z} \right) \quad (19)$$

W celu określenia równania osi obojętnej przekroju przyrównujemy $\sigma=0$. Równanie jest spełnione gdy:

$$\frac{z_0 \cdot \sin \alpha}{J_y} + \frac{y_0 \cdot \cos \alpha}{J_z} = 0 \quad , \quad (20)$$

gdzie y_0, z_0 są współrzędnymi dowolnego punktu D_0 leżącego na osi obojętnej.

Założmy, że orientację osi obojętnej przekroju, która, jak wykazano wcześniej, musi przechodzić przez jego środek ciężkości, względem osi głównych centralnych, określa kąt β :

$$\frac{y_0}{z_0} = \operatorname{tg} \beta \quad (21)$$

Równanie (20) można zapisać:

$$\frac{y_0}{z_0} = -\frac{J_z}{J_y} \operatorname{tg} \alpha \quad (22)$$

Zatem z (21) i (22):

$$\operatorname{tg} \beta = -\frac{J_z}{J_y} \operatorname{tg} \alpha \quad (23)$$

Położenie osi obojętnej zależy zatem od kierunku wektora momentu gnącego i od stosunku dwóch głównych centralnych momentów bezwładności.

Kierunek osi obojętnej w zginaniu ukośnym nie pokrywa się z kierunkiem wektora momentu gnącego.

Największe wartości naprężeń występują w punktach A i B, na konturze przekroju, najbardziej oddalonych od osi obojętnej.